

[Ole Henriksen]

Der er nogle enkelte ting, der springer i øjenene. Først og fremmest medarbejdernes udradering fra radiorådet. Vi mener, det strider fundamentalt imod de positive tendenser, der er til at få medarbejderne ind i et demokratisk forhold til, hvordan virksomhederne skal styres. Vi mener, at de medarbejdere, der er i radioen i øjeblikket, stort set opfylder det alsidighedskrav, der stilles, i den nuværende lov. Vi erkender da, at der kan ske fejltagelser, det gør der næsten i alle huse, hvor der arbejdes, men fejltagelserne kan for det meste rettes, og vi mener også, at de fleste fejltagelser bliver rettet. Af den årsag mener vi altså ikke, der er grund til at lægge så megen vægt på at få alsidighedskravet ændret.

Man prøver at sætte en jagt ind på medarbejderne, prøver på – jeg tror, jeg har brugt udtrykket før – at få medarbejderne til at danse ballet på en nålespids i frygt for, at de kommer til at overtræde – ikke ytringsfriheden, men Aktive Lyttere og Seeres moralkodeks og dermed få en stribe af båndoptagelser serveret. Nu får vi dem op i udvalget. Det kan blive interessant at se, hvordan sådan nogle ting ser ud.

Vi er altså ikke tilhængere af denne åndelige kastration af medarbejderne, hvorefter de ikke kan medvirke efter de almindelige regler, der gælder for alsidighed. Vi kan ikke acceptere, at medarbejderne ligesom en anden slags mennesker skal pålægges bånd, som ikke gælder den almindelige borger ifølge de gældende love.

Jeg vil lige nævne spørgsmålet om licensafstemning, som også er indeholdt i forslaget. Jeg ved ikke, hvem der skal stemme på licenskortet. Jeg gad vide, hvem der skal stemme på det fjernsyn, der står herude i læsesalen, om det er folketingets formand, der skal gøre det. Eller hvem der skal stemme på alle de apparater, der er rundt omkring i institutionerne. Hvem skal egentlig stemme hjemme i familien, hvor der er op til flere personer, der ser på det samme apparat? Jeg mener, det er en dødfødt tanke. Der ligger mange gode intentioner i den om at få udviklet demokratiet, og jeg ved også, at retsforbundet har tanker i den retning, men jeg tror ikke, det teknisk kan lade sig gøre at få en retfærdig afstemning over licenskortet.

Publiceringsreglerne vil man nu have ført ind i lovgivningen. Vi er ikke tilhængere af

at gøre ministeren ansvarlig for at behandle de klager, som måtte komme til radiorådet. Hvis man ønsker en opløsning af monopolforholdet for Danmarks Radio, så synes jeg, det står i meget skarp modstrid hermed at drage ministeren med ind her, således at vi virkelig går over til at få en statsradio. Det forekommer mig mere at være en boldgade for Aktive Lyttere og Seere til at fremlægge alle deres klagepunkter for ministeren herinde, så vi andre også skal trættes af dem. Vi mener, at som det fungerer nu, er det i hvert fald mere hensigtsmæssigt end i de former, man foreslår her.

Vi kan altså ikke medvirke til forslaget gennemførelse. Vi kan ønske CD held og lykke med at komme igennem med det, men vi tror altså, der skal meget mere til end held og lykke.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Det foreliggende forslag om ændring af gældende lovgivning på radio- og fjernsynsområdet er gennemsyret af utilfredshed med, at radiorådet i overvejende grad har afvist den lange række af klager, der har været rejst, eller at radiorådet har undladt at sikre, at klagerne fik følger for programvirksomheden. De fremførte klager er oftest, fremgår det af bemærkningerne, blevet afvist af radiorådet med betydeligt flertal.

Det er korrekt, at der har været mange klager. 95 pct. af disse er rejst af Aktive Lyttere og Seere, som altså trods borgerligt flertal i rådet ikke har kunnet få deres klager igennem. Af en eller anden grund – man kan jo efter temperament gætte på hvorfor – forbigår nævnte organisation i øvrigt de ikke få udsendelser, hvor antikommunisme og anti-sovjetisme flourer.

Årsagerne til klagerne kranke skæbne skulle efter forslagsstillernes mening ligge i lovens uklarhed og i tilstedeværelsen af medarbejdere i radiorådet. Er det nu ikke at tillægge de to medarbejdere, der er tale om, en magt, som de overhovedet ikke har? Vi opfatter centrum-demokraternes forslag til ændring af den måske vigtigste paragraf i hele loven, nemlig § 7, stk. 1, som en absolut svækkelse. I denne paragraf ønskes »ytringsfriheden« forvandlet til »borgernes ytringsfrihed«. Det hænger faktisk dårligt sammen med hr. Erhard Jakobsens angreb på Bånd-